

SOPHIE ADAMS

Aşka
Bahis

Şehvet

Aşka Bahis
Sophie Adams

Çeviren: Meral Alison

“Aşka Bahis”

Yazan: Sophie Adams

Telif Hakkı © 2024 Sophie Adams

Tüm Hakları Saklıdır.

Çeviren: Meral Alison

Kapak Tasarımı © 2018 Luizyana Poletto

Aşka Bahis

Yedi Günah: şehvet

Sophie Adams

İçindekiler:

zet

Yazarın [Notu:](#)

[Blanche](#)

[Tyler](#)

[Blanche](#)

[Tyler](#)

[Blanche](#)

[Tyler](#)

[Blanche](#)

[Tyler](#)

[Blanche](#)

[Tyler](#)

[Blanche](#)

[Tyler](#)

[Son Söz](#)

Aşka Bahis—Şehvet

Emily Crowford hayatının tamamen planlandığını sanıyordu. Şehrin bale topluluğunun baş baleriniydi ve bir kızın arzulayabileceği her şeye sahipti. Başarı, para, yetenek ve herkesin harika bir eş olarak gördüğü yakışıklı bir nişanlı. Hayatının böylesine dramatik bir şekilde değişeceğini ve kıymetini bilmediği her şeyin bir anda parmaklarının arasından kayıp gideceğini asla tahmin edemezdi. Ve hayatına sil baştan başlaması için Emily Crowford'ın ölmesi gerekiyordu. İşte, Vegas'taki en prestijli şov merkezlerinden biri olan Bluebells'in şov kızı ve yıldızı Blanche Deluxe böyle doğdu. Vücudunu, seyirciyi baştan çıkarmak ve eğlendirmek için kullanıyordu ama arka planda ise kalbini korumak için, birinin ona yaklaşmasını engellemek için, duvarlar örmüştü. Ve bir gün, o büyüleyici otel-kumarhanenin sahibi olan Tyler Williams bu esrarengiz şov kızını ilk gördüğünde şehvete kapıldı. Bu kız Tyler'ın kazanmak isteyeceği bir meydan okumaydı; öyle ki, onu yatağa atmak için çok büyük bir bahse girmeye bile hazırdı—kendi keyfi için. Tyler'ın bilmediği bir şey vardı, o da bahsin içine kalp girdiğinde kazanılacak çok şey olabileceğiydi. . . Ama kaybedecek çok şey de olabilirdi.

Aşka Bahis kitabı, *Yedi Günah* serisinin ikinci kısa hikâye kitabıdır.

Yazarın Notu:

Yedi günah. İlâhi yasalara aykırı yedi insan davranışı. Hepimizin, hayatlarımızın bir noktasında yaptığımız ya da karşılaştığımız yedi hata.

Kıskançlık, Şehvet, Öfke, Kibir, Açgözlülük, Oburluk ve Tembellik. Yedi Günah serisindeki her bir hikâye bu davranışlardan birisi etrafında

şekillenmektedir. Tüm hikâyelerin bir başlangıcı, bir ortası ve bir de sonu vardır ve hikâyeler, daha önceki hikâyelerde yer alan karakterlerle iç içe geçmiş olabilir.

Aşka Bahis'te şimdiye kadar sadece şehveti bilen bir adam ile gardını bırakmak istemeyen, acı dolu bir geçmişe sahip bir kadın arasındaki şehvetin evrimini keşfedeceğiz. Blanche hakkında bu hikâyeyi yazmak benim için son derece özeldi ve Tyler ve Blanche, benim kalbime nasıl dokundularsa umarım sizinkine de öyle dokunurlar.

Kitabı bitirdiğinizde, lütfen, bir değerlendirme bırakıp arkadaşlarınıza da önerin. Geri bildirimleriniz başkalarının da hikâyeleri okumaya ve ilgi duymasına yardımcı olur.

Ayrıca, benimle ilgili ve gelecek yayınlarım hakkında haberdar olmak için güncellemeler almak istiyorsanız, web sitemi ziyaret edebilir ve beni Facebook'ta da takip edebilirsiniz.

Sevgilerimle,
Sophie Adams

Şehvet

şeh-vet

tekil isim (lat lascivus)

- 1 – Bir şeye karşı duyulan yoğun arzu.
- 2 – Nefsine aşırı düşkünlük; şehavat; şehvet düşkünlüğüne eğilim.
- 3 – Nefsine ve erotik arzuya karşı tutkulu içgüdüsel bir ihtiras.

Blanche

“*Emily Crowford öldü. Odaklan, Blanche Deluxe!*”

Bu, her sabah uyandıgımda Las Vegas Gölü’ndeki küçük kiralık dairemin soyulan duvarlarının küf kokusunu içime çekerken ve beni hafif bir hüzün dalgası kaplarken kendime söylediğim cümleydi. Kuzey Karolina’nın varlıklı Raleigh bölgesinde sekiz yatak odalı bir malikâne yaşamaya alışmış bir kadinken, artık, alkoliklerin, seks işçilerinin ve uyuşturucu satıcılarının çoğunlukta olduğu bir mahallede yaşırken moralimi yüksek tutmak ve iyimser kalmak hiç de kolay değildi. Strip’e gitmek için şehrin öbür ucuna ulaşmam neredeyse iki saatimi alıyordu. Ardından, bir buçuk saat süren bir performans için hiç ara vermeden sekiz saat prova yapıyor; sonrasında, aynı yolculuğu, tekrar geri yapmak zorunda kalıyordum. Ancak bunu yaparken de bu hiç uyumayan şehirde geç saatlere kadar—ve gecenin o saatinde—dışarıda olmanın getirdiği tehlikelere karşı da mücadele etmek zorundaydım.

Ama yine de şikâyet edemezdim. Daha kötüsü de olabilirdi. Şu anda en azından masamda yemeğim; çirkin, küçük ve küflü de olsa başımı sokacak bir evim ve kıt kanaat de olsa geçinmemi sağlayan bir işim vardı. Bir yıldan biraz daha uzun bir süre önce Vegas’a geldiğim zamanı hâlâ hatırlıyorum. Annemin vefatının ve vasiyetin okunmasının akabinde her şeyimi kaybetmişim—ailemi, şehrin bale topluluğundaki *Baş Balerin* konumumu, paramı, sosyal statümü ve nişanlımı. Bu, Jacob Mills’e—kendisine bir isim verilmesini hak etmeyen adama—hitap şeklimdi. Kalbimi ayaklar altına alan ve ilk zorlukta kaçıp giden pislik! Geriye kalan tek şeyim evdi ama o da yıllardır ipotekliydi ve bu nedenle, tüm borçları, vergileri ve harçları ödemek için onu satmak zorunda kalmıştım. Banka hesabımda sadece iki bin dolar olduğundan ve hayatım boyunca tanıdığım herkes tarafından toplumdan dışlanmış biriymişim gibi bir muamele görmüş olduğumdan, oturdum ve tüm Amerikan eyaletlerinin bir listesini çıkardım; sonra, telefonumdaki bir uygulamayı kullanarak rastgele bir eyalet seçtim. Bir sonraki destinasyonumu böyle seçecektim. Sayılar döndü, döndü ve ortaya Nevada çıktı.

Ve 24 saatten kısa bir süre içinde, ekonomi sınıfında ve yanımda—buraya geldiğimde sattığım—bir tasarım valiz ve ceketimin cebinde şehrin bir kumarhanesindeki seçmelere katılmak için olan bir ilânın katlanmış bir

kâğıt parçası ile, Las Vegas'a doğru yola çıkan bir uçaktaydım. Ki o ilan da gelmiş geçmiş en büyük dolandırıcılıktı!

Şehre vardığımda Vegas'taki en kötü şeylerden biri olduğunu düşündüğüm bir şeyle karşılaştım: Striptiz kulüpleri.

Kadınlar, benim evimden bile daha kötü yerlerde çıplak ya da yarı çıplak bir şekilde sahneye çıkıp dans ediyor, vücutlarını bir direğin etrafında sallandırarak döndürüyor ve külotlarının içine paralar topluyorlardı ve kazandıklarının %65'ini kulübün pezevenk sahibine bırakıyorlardı.

O günlerin çetin geçtiğini kabul ediyorum. Strip'in en çirkin kısmında yani dünyanın en kötü restoranında bir garsonluk işi buldum. Saatte 1,5 dolar karşılığında ayakta saatlerce durarak çeşitli müşterilere hizmet ettim, en korkunç tavlama repliklerini duydum, popom çimdiklendi ve müşteriler tarafından kaba muamelelere maruz kaldım. Gittiğim her barda veya şov mekânlarında hep aynı hikâyeye anlatılıyordu: Üstsüz bir kabare dansçısı ya da oralarda çalışan bir kız olabilirmişim!

Ama benim tek yapmam gereken bir seçim yapmaktı. Param tükeniyordu, pire yuvası odamın ev sahibi beni evden atmakla tehdit ediyordu ve beş gündür doğru düzgün bir yemek bile yememiştim—ve sonra, şansım yaver gitmeye başladı. Daha iyi şovlar için birkaç seçmelere katılmayı başarabildim. İşte o zaman Kitty Monroe ile, orijinal bir şov kızıyla, tanıştım. 90-60-90 ölçülerindeki kıvrımlı bir vücuda ve uğruna ölünecek bir dudağa sahip olan Kitty, adının ima ettiği kadar ateşliydi ve erkekleri tahrik edip kadınları kıskandıırıyordu.

Kitty ile ilk kez, onun koreograf olduğu ve yeni şovu için kız topladığı salaş bir kumarhanede tanıştım. Beni ilk gördüğünde baştan aşağı süzdü. Parlak kırmızı rujlu dudakları, beni onaylamayan bir tavırla kıvrıldı.

“Canım, kuğu gölü tarzındaki narin tipler senin geldiğin yerde başarılı olabilirler ama burada, Vegas'ta, başarılı bir şov kızı olmak için uzun biçimli bacaklara, erkeklerin ağzının suyunu akıtan yuvarlak bir popoya sahip olman ve en önemlisi de kalçalarını nasıl hareket ettireceğini bilmen gerekir,” dedi.

Seçmeleri geçemedim. 1,58 boylu balerin fiziğim, ince yapılı ama fit vücudum, sapsarı saçlarım ve klasik yüz ifadem Kitty'nin peşinde olduğu şehvetle uyuşmuyordu. Ancak Kitty, beni, sanki en yakın arkadaşımı kaybetmişim gibi ağlarken gördükten sonra, bana yardım etmeyi ve mükemmel bir şov kızı olmam için beni eğitmeyi kabul etti.

Belli ki uzuvlarımı o güne kadar, 1,58'lik boyumu 1,75'e dönüştürecek kadar esnetememişim. Ve Kitty beni sanki savaşa hazırlanan bir askermişim gibi askerlere uygun bir eğitim rejimine tabi tuttu. O zamana kadar günde 1,200 kalori olan diyetim artık neredeyse iki katına çıkmıştı. Egzersizlerin amacı sadece kaslarımı sıkı tutmak ve direncimi artırmak değildi; bacaklarımı ve kalçamı kalınlaştırmam da gerekiyordu ve böylece, hayatımda ilk kez, Jessica Rabbit'in bile kıskanacağı kadar kıvrımlı bir vücuda sahip olacaktım. Kitty bana hassas hareketler yapmayı ve mükemmel yüksek tekmeleri, baştan çıkarıcı kalça salınımlarını ve tüm özelliklerimin dikkat çekmesini sağlayan göğsümü şişirmek olarak adlandırdığım şeyi yapmayı öğretti. . . Ki ben, onların varlığından bihaberdim.

Birkaç ay sonra, mükemmel bir poster kızı olmuştum: kıvrımlarla dolu bir vücudun yanı sıra çok dar kıyafetlerim vardı. Ve geçmişteki o sapsarı saçlarımın yerine artık upuzun, kıvılcık, dalgalı röflelerim vardı ve makyaj dersleri sayesinde de daha seksi ve daha sofistike bir görünüme de kavuşmuştum.

Kitty, benim artık dünyanın kaç bucak olduğunu göstermeye hazır olduğumu düşündüğünde, gözlerindeki o sevinç gözyaşlarıyla bana küçük bir rol verdi ve—tek öğrencisi olmama rağmen—şov kızı yetiştirme okulundan üstün başarıyla mezun olduğumu ve böylece, yeni bir ismi ve yeni bir şansı hak ettiğimi söylemişti.

İşte o gün, Emily Crawford'ı gömdüğüm ve seksi kıvılcık saçlı Blanche Deluxe olduğum gündü!

Kâğıtta, Kitty'nin güzel kaligrafisiyle şöyle yazıyordu:

Bluebells Tiyatroları
Lüx Kumarhane — Strip Las Vegas, 8455
Ayrıntıları Elijah ile konuşun
Salı 16.00'da.

Bluebells, dünyanın dört bir yanından gelen turistler tarafından rağbet gören günlük gösterileriyle Vegas'ın önde gelen mekânları arasındaydı. Strip'in tam kalbinde beş yıldızlı bir otel ve kumarhane olan güzel Luxury'nin içindeydi. Açık olan pozisyon, üçüncü seviye bir şov kızı yani bir tür figüran dansçı içindi. Tüm tekniğimi ve yeteneğimi göze çarpan bir rolde sergileme şansım olmasa dahi, Bluebells, bana yine de mevcut *işimden* çok daha fazlasını kazandıracaktı.

Şova otuz dakika kala kumarhaneye ulaştığımda hayatımda gördüğüm en uzun kuyrukla karşılaştım. Çeşitli şekil ve boyutlarda yüzlerce hatta belki binlerce kadın, tiyatro binasının etrafını tamamen saran bir kuyrukta bekliyordu. Sarışınlar, kızıklar, esmerler, siyah saçlılar. . . Çeşitlilik muazzamdı. Ama yine de birbirleriyle bazı benzerlikleri vardı: Prova edilmiş seksilikleri, dekolte bluzları, doğuştan gelen antipatileri ve boyları gibi. Benim kısa boyuma kıyasla, onlar, dev gibi görünüyordardı ve bu da bana, eğer içlerinden biri beni itip dışarı atmak istese ve atsa hiç fark edilemeyecekmişim gibi hissettiriyordu.

Derin bir nefes alıp spiral şeklindeki kuyruğun sonuna doğru yürüdüm. Bir tutam kızıl saçımı parmağımın etrafında döndürüp çevredeki gürültüye rağmen konsantre olmaya çalıştım. Odaklanabilmek ve etkileyici bir performans sergileyebilmek için dışarıdan gelen tüm dikkat dağıtıcı unsurları engelleyebilmek ise en zor kısımdı. Geçmişte, gösterilerin yıldızı hep ben olmuşum ve ne zaman bir sessizlik istesem bu isteğim hemen yerine getiriliyordu. Kendime ait bir soyunma odamın olduğunu hatırlayınca kapalı olan göz kapaklarım hemen ıslanıverdi. Ah, bir daha asla geri gelmeyecek güzel günler!

İç dengemi yeniden kazanmaya çalıştım, yavaş ve derin nefesler alıp verdim. Hayatın bana sunduğu darbelerden öğrendiğim bir ders varsa, o da her şeyin üstesinden gelebileceğimdi. Hayat zordu ama ben de öyleydim.

Bazı dansçıkların bana küçümseyerek baktıklarını hissetmeme rağmen kendimi esnetmeye başladım. Sonra, oradaki küçük bir hareketlilik dikkatimi çekti. Bir grup, sıra boyunca ilerliyordu—yüzlerinde umursamaz bir ifade takınmış şık giyimli iki kadın ile başı tamamen kel ve üzerinde çiçekli bir gömlek olan bir adam kızlara sırtıyordu. Yanlarında da 18 yaşlarında görünen bir genç daha vardı. Bu genç adam, hayatımda gördüğüm en çekici adam tarafından seçilen kızlardan bazılarının kollarına, bir şovda VIP bölümünde verilenlere benzer türden bilezikler takıyordu.

Üzerinde özel dikim olduğuna emin olduğum gri bir takım ve şarap kırmızısı saf ipekten bir kravat vardı. İtalyan deri ayakkabılar giyinmişti. Koyu renk saçları çok düzgün kesilmişti ve güçlü çene hattını gizleyen sakalı ise ona muzip bir görünüm veriyordu. Gözleri—tıpkı o en güzel kadınların kendisine yaltaklanmasına alışkın birinin ustalıklı yaptığı gibi—her bir kızı tepeden tırnağa çok hızlı bir şekilde inceliyordu. Her adımında bir kadını işaret ediyordu ve akabinde, yanlarındaki genç adam da

bilezikleri o kadının bileğine takıyordu. Seksi, baştan çıkarıcı ve deneyimli bir adamdı.

Bahis oynayan bir kız olsaydım, ki değildim, çantamdaki 10 dolara ve sırf duygusal nedenlerle atamadığım o en sevdiğim bale ayakkabılarımla, bu adamın bir çapkın olduğuna bahse girerdim. Çapkın—Vegas'taki en tehlikeli türdür!

Şunu unutmayın: Bir zamparayla karşılaştığınızda kaçın. Çünkü onlar hiçbir şeyden korkmazlar ve istediklerini elde etmek için de asla tereddüt etmezler. Vazgeçmezler ve onlara meydan okumak, bir boğaya kırmızı bayrak çekmek gibidir. Büyük ikramiyeyi kazandıklarında ise *Ding! Dong! Ding!* Onlar, ister bir kadın isterse en yakın kumar makinesindeki paraları olsun, geride bıraktıklarını bir an bile düşünmeden bir sonraki masaya ya da kadına geçerler.

Kendi tavsiyeme uymalı ve gözlerimi bu Mr. Seksi'den uzak tutmalıydım ama onun cazibesi o kadar doğal ve güçlüydü ki ondan başka hiçbir şeye konsantre olamıyordum.

Etrafımdaki kadınlar kümesteki tavuklar gibi gıdaklıyor, inliyor, ciyaklıyor ve kıkırdıyorlarmış gibi yapıyorlardı. Benim tüm bunlardan anladığım tek şey ise içlerinden birinin *Tyler* demesiydi. Bu onun adı olmalıydı.

Birbirine çok yakın duran o grup bana doğru yaklaştırmaya devam ediyordu. Ta ki o, nihayet, hayatımda gördüğüm en anlamlı gözleriyle bana bakana kadar.

Vay anasını!

Dilini olgun bir şeftali kadar yumuşak hissettiren o mükemmel dudaklarının üzerinde gezdirirken, beni yakından, tepeden tırnağa dikkatle incelerken, tüm duyularımı aynı anda uyandırıyor ve hayatım boyunca hiç hissettiğim kadar mahcup hissetmeme sebep oluyordu. Gözleri, vücudumda geziniyor; bacaklarımdan, kalçalarımdan, vücudumu saran elbisemle belirginleşen ince belimden, Kitty'nin bana verdiği destekli sütyenimle güzelleşen göğüslerimden, hafif aralanmış dudaklarımdan ve son olarak da gözlerimden geçiyordu. Gözlerimiz buluştuğunda, içimde şehvet, arzu ve ifade edemediğim bir şeyle yanan bir ateşin tutuştuğunu hissettim.

Çenesiyle bana doğru işaret etti, “Ve o!” dedi, gözlerini benden ayırmadan. Tam genç adam bana doğru eğiliyordu ki gruplarındaki kadınlardan biri tarafından durduruldu.

“Ty, onun boyunu fark ettin mi? Neredeyse cüce sayılır,” diye yorum yaptı, burnunu kırıştırarak.

Bu söz üzerine sanki dayak yemiş gibi büzüldüm.

Adının Tyler olduğunu öğrendiğim adam gözlerini benimkilerden ayırmadan, o kadınla, beni titreten ve sözlerinin bana yönelik olmadığına şükretmeme neden olan bir şekilde konuştu:

“Annie, adayları ben seçerim. Ondan sonra da Elijah. Ve o bir cüce değil. *Minyon*. Tam da bir erkeğin kucağına oturacak türden bir kadın!” deyip gülümsedi ve ben de yanaklarımın kızardığını hissettim.

Çapkın! Bu kelime zihnimde neon harflerle parlıyordu. Soğukkanlılığımı korumaya ve onun sözlerinin cazibesinden etkilenmemeye çalıştım.

Kadın geri çekildi ve genç adam da sonunda bileziği bileğime taktı. Kel adam ellerini çırpıp şöyle anons etti:

“Bileziği olanlar, lütfen, düzenli bir şekilde kırmızı odaya gidin. Geri kalanınız gitmekte özgürsünüz. Teşekkürler!”

You've Just Finished your Free Sample

Enjoyed the preview?

Buy: <http://www.ebooks2go.com>